

عنوان مقاله:

تدوین شاخص های تاب آوری اجتماعی در چهارچوب ابعاد طراحی شهری به منظور کاربست در بازطراحی محله های شهری

محل انتشار:

اولین همایش رقابت پذیری و آینده تحولات شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم روستا - استادیار و عضو هیات علمی بخش شهرسازی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز

سیده اورنگی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

تاب آوری اجتماعی، یکی از ابعاد تاب آوری است که به توان بازگشت یک اجتماع به وضعیت عادی حیات پس از بحران اشاره دارد. ارزیابی میزان آن، می تواند نشان گر میزان آمادگی اجتماعی یک شهر برای گذار از شرایط بحرانی باشد. طراحی شهری به عنوان حرفه و رشته ای که دغدغه اصلی آن کیفیت محیطی در شهر و فضاهای شهری است، به ابعاد اجتماعی شهر و ارتقاء کیفیت های اجتماعی نیز توجه دارد. محله و اجتماع محلی دو مقیاس اصلی هدف در طراحی شهری است که به نظر می رسد طراحی و برنامه ریزی به منظور ارتقاء تاب آوری اجتماعی نیز در این مقیاس معنادار باشد. این پژوهش در پی تدوین شاخص های تاب آوری اجتماعی و شاخص های شهرسازانه آن در قالب ابعاد طراحی شهری است. هدف از آن، یافتن چهارچوبی به منظور استفاده در طرح و برنامه های شهری در مقیاس محله است. رویکرد پژوهش، تفسیرگرایی بوده و پس از جمع آوری داده های کتابخانه ای، از تحلیل محتوای کیفی به منظور تحلیل داده ها استفاده شده است. 177 شاخص اولیه حاصل از مرور منابع، در دو مرحله پالایش گردیده و در نهایت در قالب چارچوب ارایه شده، تعداد 21 شاخص تاب آوری اجتماعی به منظور کاربست در حوزه دانشی و حرفه ای طراحی شهری در قالب شش بعد عملکردی، بصری، اجتماعی، ادراکی، ریخت شناسی و زمان دسته بندی و اصول کاربست هر یک تبیین شده است.

کلمات کلیدی:

تاب آوری اجتماعی، محله، ابعاد طراحی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/816013>

